

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2022 r. – Ben Ali/Rada

(Sprawa T-170/21) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji – Zgon strony skarżącej – Niepodjęcie postępowania przez następców prawnych – Umorzenie postępowania]

(2022/C 451/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. de Saint Remy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele L. Vétillard i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

W swojej skardze skarżący wnosi, po pierwsze, na podstawie art. 263 TFUE, o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2021/55 z dnia 22 stycznia 2021 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2021, L 23, s. 22) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 20021/49 z dnia 22 stycznia 2021 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2021, L 23, s. 5), w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego, oraz po drugie, na podstawie art. 268 TFUE, naprawienia szkody, jaką miał ponieść w związku z tymi aktami.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 7.6.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 12 września 2022 r. – Biologische Heilmittel Heel/EUIPO – Esi (TRAUMGEL)

(Sprawa T-130/22) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego TRAUMGEL – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Traumeel – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]

(2022/C 451/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Biologische Heilmittel Heel GmbH (Baden-Baden, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Künzel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Ringelhann i J. Ivanauskas, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Esi Srl (Albisola Superiore, Italiae)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności i częściową zmianę decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 20 grudnia 2021 r. (sprawa R-813/2021-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona jako prawnie oczywiście bezzasadna.
- 2) Biologische Heilmittel Heel GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 25.4.2022.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2022 r. – QZ/EIB

(Sprawa T-569/22)

(2022/C 451/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i P. Baudoux)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 października 2021 r. i z dnia 8 marca 2022 r., w których pozwany zarzuca skarżącemu posiadanie nieusprawiedliwione nieobecności w trzech zaskarżonych okresach;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 czerwca 2022 r. oddalającej wniosek skarżącego o rewizję administracyjną i potwierdzającej, iż skarżący posiadał nieusprawiedliwione nieobecności w trzech zaskarżonych okresach;
- zasądzenie od pozwanego zapłaty odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżącego; i
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. W odniesieniu do pierwszego zaskarżonego okresu, skarżący podnosi trzy zarzuty, wskazując na naruszenie zasady pewności prawa i napuszenie art. 3.6 załącznika X do regulaminu pracowniczego, naruszenie obowiązku wskazania przyczyn i prawa do sprawnej administracji, naruszenia obowiązku dbałości.
2. W odniesieniu do drugiego zaskarżonego okresu, skarżący podnosi dwa zarzuty, wskazując na naruszenie obowiązku dbałości i naruszenie art. 2.1 lit. C załącznika do regulaminu pracowniczego.